

خانواده

بهره‌وری اقتصادی

راشد جعفرپور کلوری

مقدمه:
دست یابی به استقلال در تمامی ابعاد فرهنگی، اقتصادی، سیاسی، نظامی و... مستلزم تلاش و کوشش بی وقفه، توسعه و سازندگی برنامه ریزی شده، حفظ و حراست اموال و منابع موجود، اقتصاد بدون نفت و... است. این امر میسر نیست مگر این که از درون بنیادی ترین و مهم‌ترین مرکز تربیتی و آموزشی هر انسان، یعنی خانه و خانواده شروع کنیم.

از جمله مباحثی که در حال حاضر برای جامعه ما از ارزش و منفعت بسیار برخوردار است و در ضرورت آن تردیدی وجود ندارد، مبحث خانواده و بهره‌وری است. بهره‌وری چیزی نیست جز استفاده بهینه از امکانات و منابع طبیعی، که هنوز بسیار از آن بیگانه‌ایم. به بیان دیگر، برای آن که اقتصادی سالم داشته باشیم، باید از آن چه داریم به نحو احسن استفاده کنیم.

انسان موجودی اجتماعی است و خواست‌هایش تنها در ظرف جامعه تأمین می‌شود. آدمی برای برآورده شدن نیازهایش ناگزیر از زندگی در کنار دیگران و داشتن ارتباط با آن‌هاست. به عبارت دیگر، هیچ انسانی نمی‌تواند به دور از جامعه زندگی کند. اما برای این که انسان بتواند به آسانی و با آسانیش در کنار دیگران زندگی کند، قبل از هر چیز باید از اصول و ضوابطی خاص که تضمین کننده حیات انسان‌هاست پیروی کند. به سبب این همزیستی، انسان‌ها از نحوه رفتار و کردار همدیگر بسیار تأثیر می‌پذیرند. از سوی دیگر، انسان برای این که بتواند به زندگی اش ادامه دهد، نیاز به رعایت اصول و قواعد خاص اخلاقی دارد. یعنی چنین نیست که هر چه دلش بخواهد انجام دهد؛ برای مثال هیچ کوششی نکند و از دسترنج دیگران ارتزاق کنند، یا به هیچ قاعده و قانونی پای بند نباشد و بگوید زمین مال خداست و نعمات هم مال خدا او هم بندۀ خداست و می‌تواند هر چه می‌خواهد برای خودش بردارد و ببرد و بخورد. نه، هرگز چنین نیست.

از آن جا که حیات و بقای انسان از ضروری ترین امور زندگی اوست، برای دست یابی به این امر، نیاز به تهیه غذا و طعام دارد که آن هم تأمین نمی‌شود مگر با تلاش و کوشش او، و در نهایت پس از کسب روزی باید در استفاده و

مفاهیمی نظری

صرفه جویی، قناعت در مصرف منابع، عدم اسراف و تبذیر، استفاده مناسب از زمان، اهمیت دادن به ارزش کار و پویایی پیوسته به سمت کمال، نکوهش توقف و سکون و... همه از مواردی است که می‌تواند موتور

محرکه نیرومندی برای انجام بهتر و کاراتر امور خانواده و کشور و دست یابی به نتایج مطلوب‌تر و درنهایت تکامل انسان گردد.

نگه‌داری آن اصولی را رعایت کند. در خانواده است که انسان اصول مختلف چگونه زیستن بر روی کره خاکی، از جمله بهره‌وری و صرفه‌جویی را می‌آموزد.

مفهوم بهره‌وری

تعاریف متعددی از بهره‌وری ارائه شده است، اما ساده‌ترین تعریف بهره‌وری، بهره‌گیری یا بهره‌مندی بهینه از امکانات و شرایط موجود است. بهره‌وری در تمامی سیستم‌ها و نهادهای اجتماعی می‌تواند وجود داشته باشد و با برنامه‌ریزی اصولی می‌توان به حداقل بهره‌وری دست یافت.

امروزه بهره‌وری به عنوان مهم‌ترین عامل توسعه کشورها محسوب می‌شود. بهره‌وری، یک روش، یک مفهوم و یک نگرش درباره کار و زندگی است، و در واقع به آن به عنوان یک فرهنگ و یک جهان‌بینی نگریسته می‌شود. با توجه به مفهوم بهره‌وری مشخص می‌شود که جوهره این مفهوم در جامعه ما تازگی ندارد. مفهوم بهره‌وری در کلام

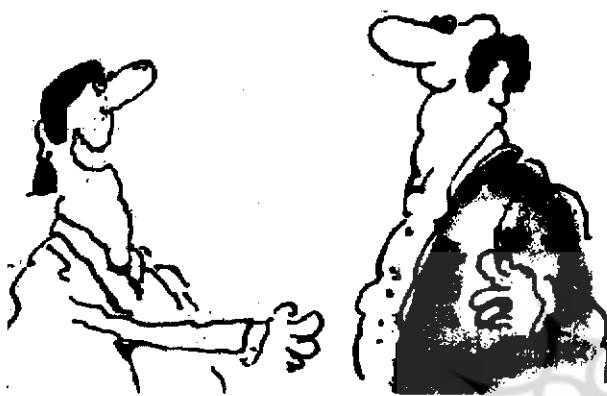

باری تعالی متجلى است، چرا که فلسفه خلقت کائنات، به ویژه انسان، به کمال رسیدن و بهره‌ورشدن و هر روز بهتر از روز قبل شدن است. خداوند می‌فرماید: کلوا و اشربوا و لاتسرفو؛ بخورید، بیاشامید ولی اسراف نکنید. امام علی - عليه السلام - نیز در نama ۱۲ نهج البلاغه فرموده است: «اسراف را کثار بگذار و روش میانه را پیشه کن. امروز به فکر آینده باش، از اموال دنیا به مقدار ضرورت برای خویش نگه دار و زیاده آن را برای روزی که بدان نیازمندی (آخرت خویش) پیش فرست.»

باتوجه به همین دیدگاه، مقام معظم رهبری به انضباط اقتصادی، وجود کار و انجام کار سازنده اشاره می‌فرمایند. ایشان در پیام نوروزی سال ۷۵ فرمودند: «من همه را به رعایت منابع مالی کشور توصیه می‌کنم. کشور ما کشور ثروتمندی است. اسراف بداعست و از نظر شرعی گاه و حرام می‌باشد. از نظر منطق عقلایی و اداره کشور هم یک کار ممنوع و زشت است. اسراف در ثروت عمومی و موجودی‌های این کشور و منابع طبیعی و نیز در آن چه با زحمت زیاد به دست می‌آید، اسراف در نان، آب و انرژی و نیروی انسانی، همه این‌ها بداعست.»

مفاهیمی نظری صرفه‌جویی، قناعت در مصرف منابع، عدم اسراف و تبذیر، استفاده مناسب از زمان، اهمیت دادن به ارزش کار و پویایی پیوسته به سمت کمال، نکوهش توقف و سکون و... همه از مواردی است که می‌تواند موتور محرکه نیرومندی برای انجام بهتر و کاراتر امور خانواده و کشور و دست یابی به نتایج مطلوب‌تر و درنهایت تکامل انسان گردد.

موفقیت در دست یابی به هدف بهره‌وری در هر جامعه، منوط به داشتن مدیرانی بصیر، آگاه، لایق، خلاق، دلسوز و هنرمند است. تازمانی که آگاهی کامل در مورد اهمیت بهره‌وری و بهبود آن در سطوح ملی، سازمانی، خانواده و فرد حاصل نشود، توجه به بهره‌وری هیچ گاه جامه عمل نخواهد پوشید.

خانواده، مهم‌ترین رکن بهره‌وری بالا
موفقیت در دست یابی به هدف بهره‌وری در هر جامعه، منوط به داشتن مدیرانی بصیر، آگاه، لایق، خلاق، دلسوز و هنرمند است. تازمانی که آگاهی کامل در مورد اهمیت بهره‌وری و بهبود آن در سطوح ملی، سازمانی، خانواده و فرد حاصل نشود، توجه به بهره‌وری هیچ گاه جامه عمل نخواهد پوشید.

در جمع خانواده، پدر، مادر و فرزندان بزرگ‌تر، نقش هدایت و برنامه‌ریزی برای فرزندان کوچک‌تر را بر عهده دارند و شیوه‌های تربیتی صحیح آنان است که فرزندانی با قدرت بهره‌وری بالا تربیت می‌کنند. فرزندانی که این گونه تربیت شوند هم به اقتصاد خانواده و هم به اقتصاد جامعه کمک خواهند کرد. بنابراین اگر خانواده‌ها از بهره‌وری بالا برخوردار باشند، جامعه و ملت نیز از آن بهره‌مند خواهند شد.

مقایسه بهره‌وری در برخی از کشورهای جهان
. همان‌طور که پیش تر گفتیم امر بهره‌وری در عصر جدید به یک جهان‌بینی و فرهنگ تبدیل شده است و هر کشوری

انسان، مهم‌ترین عامل بهره‌وری
افزایش بهره‌وری در تمامی عرصه‌های زندگی از جمله خانه و خانواده، مراکز تولیدی، واحدهای خدماتی و بخش‌های مختلف اجتماع امری ضروری است و به عنوان مطلوب‌ترین راهبرد توسعه اقتصادی به شمار می‌آید. اما آن چه شاه بیت غزل شیوای پیشرفت و بالندگی یک جامعه زنده و پویاست، نیروی انسانی آن جامعه است. نیروی انسانی تربیت شده، آموزش دیده، ماهر، کارآمد و دارای انگیزه مثبت و سازنده است که می‌تواند با ترکیب مطلوب منابع مادی و استفاده بهینه از آن‌ها معجزه بیافریند. منابع مادی در همه کشورها، اگرچه به تفاوت، در اختیار انسان‌ها قرار دارد، لیکن در جایی به سبب عدم تربیت و آموزش صحیح، جهل و بی‌دانشی، نداشتن تخصص و نیز به علت نبودن انگیزه تلاش و فعالیت به هدر می‌رود، و در جای دیگر، تبدیل به کالاهای ظرفی، دقیق و بدیع و مورد نیاز همه انسان‌ها در همه نقاط جهان می‌گردد، ضمناً این که جنبه‌های کارایی و اثر بخشی، یا به عبارت دیگر، بهره‌وری نیز کاملاً رعایت شده است. در این جاست که نقش خانواده و مریبان آموزش و پرورش مشخص می‌شود، زیرا هر دو نتیجه را اینان به دست می‌دهند: نیروی انسانی مفید و مؤثر یا مصر و سریار برای جامعه. در تمام جوامع، نیروی انسانی واجد شرایط و دارای صلاحیت است که بزرگ‌ترین سرمایه هر کشور را تشکیل می‌دهد و این هنر خانواده و مستولان و برنامه‌ریزان کشور است که بتوانند از این منبع سرشار الهی، که استفاده درست و به جا از سایر منابع نیز منوط به تربیت صحیح آن است، بهره کافی ببرند.

با این نگرش، مفهوم بهره‌وری عبارت است از: استفاده بهینه از نیروی انسانی و منابع موجود در کشور.

عربی هم واژه اقتصاد به جای صرفه جویی به کار می رود که در زبان فارسی نیز گاهی اوقات این واژه به جای صرفه جویی مورد استفاده قرار می گیرد. «کلمه اقتصاد در لغت از قصد، میانه روی و تجاوز نکردن از حد و راه آسان است و مقتضی اقتصاد به معنای معتدل و اقتصاد به معنای اعتدال است».

(شیرازی، ص ۲۰)

در اسلام، اقتصاد از تاریخچه خاصی برخوردار است، به طوری که «بیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - از آغاز هجرت به مدینه و قبول رهبری و زمامداری مردم، به تشکیل بیت المال پرداخت که بودجه آن از طریق زکات، خمس، انفال، خراج و جزیة فیی، جمع آوری و به مصرف نیازمندی های جامعه اسلامی و تأمین خسارات و کمبودها و بیمه افراد ناتوان و مستمند می رسد.» (ابراهیم حسن، ص ص ۴۶۱ و ۴۷۲) دین اسلام همواره بر اصل اعتدال تأکید کرده و به ویژه در امر خرج و هزینه، به اعتدال و میانه روی توصیه کرده است.

گروهی را عقیده بر این است که اگر مدیریت و برنامه ریزی در امور اقتصادی به صورت اصولی و کارشناسانه صورت گیرد، دیگر صرفه جویی جایگاهی پیدا نمی کند. بدیهی است که اگر مدیریت و برنامه ریزی جامعه

که توجه به اصل بهره وری را در میان شهروندان خود به خوبی رواج داده، به استقلال بیشتر نیز دست یافته است. بررسی آمار بهره وری در کشورهای جهان نشان می دهد که در ژاپن به ازای هر ۸ ساعت کار، ۷/۵ ساعت، در کشور آلمان به ازای هر ۸ ساعت کار، ۶/۵ ساعت و در ایران به ازای هر ۸ ساعت کار، ۴۵ دقیقه بهره وری وجود دارد. به گفته آقای علی رضا قلی، نویسنده کتاب جامعه شناسی نخبه کشی، هر ایرانی در طول ۸ ساعت کاری فقط یک ساعت کار می کند و این امر مؤید آن است که بهره وری در فعالیت های تولیدی و صنعتی کشور مابسیار پایین است. علت پایین بودن میزان بهره وری در کشور ما این است که مفهوم بهره وری به درستی درک نشده است. از این رو لازم است خانواده ها، مردمیان و برنامه ریزان، این امر مهم و کلیدی را در شرایط کنونی کشورمان جدی گرفته، مورد بحث قرار دهند. بسیاری از کشورهای جهان، هر گاه از بیماری های اقتصادی نظیر تورم، رکود یا کسادی اقتصادی آسیب دیده اند، به امر بهره وری و حتی بهمود بهره وری روی آورده اند، ولی در کشور ما به دلیل عدم آگاهی عمومی از این مقوله، فقط چند سالی است که به این امر روی آورده ایم، آن هم نه به طور جدی و زیربنایی، بلکه کاملاً سطحی و صوری، که امید است دولت محترم جمهوری اسلامی ایران نسبت به این مهم با نگرش جدی و اصولی پردازد تا از منافع آن تمام ملت برخوردار شوند. اما بحثی که در کشور و به طور کلی فرهنگ ما بیشتر به آن توجه شده و شاید جای بهره وری را کمی اشغال کرده است، بحث صرفه جویی است که ذیلاً آن را مورد بررسی قرار می دهیم.

مفهوم صرفه جویی

صرفه جویی به معنی اندازه نگه داشتن در خرج، پس انداز کردن و اقتصاد است. (محمد معین، ص ۲۱۴۶) در زبان

بررسی آمار بهره وری در کشورهای جهان نشان می دهد که

در ژاپن به ازای هر ۸ ساعت کار، ۷/۵ ساعت، در کشور آلمان به ازای هر ۸

ساعت کار، ۶/۵ ساعت و در ایران به ازای هر ۸ ساعت کار، ۴۵ دقیقه

بهره وری وجود دارد.

میانه روی کند، خدا بی نیازش کند و هر که اسراف کند، خدا فقیرش کند.» (نهج الفصاحه، ص ۶۰۱) ایشان هم چنین می فرماید: «به قناعت خو کنید، زیرا قناعت مالی است که تمام نمی شود.» (همان، ص ۴۱۹)

اگر به سیره زندگی امامان - علیهم السلام - و اصحاب با وفای پیامبر نظری بیفکنیم، خواهیم دید که این بزرگواران در تمامی دقایق زندگی اصل صرفه جویی را اجرامی کردند، تا حدی که امام علی - علیه السلام - آن قدر بر کفش هایش وصله زده بود که دیگر جایی برای وصله زدن باقی نمانده بود. در زندگی خلیفة دوم (عمر) هم می بینیم که در فتح مرزهای ایران چنان ساده پوش بود که سپاهیان ایران را به تعجب واداشته بود.

شایسته ذکر است که زنان به سبب داشتن بیشترین نقش وائز در امور تربیتی جامعه، در امر صرفه جویی و عدم اسراف هم، این قشر از جامعه می تواند نقش بسیار مهمی ایفا کند.

البته ناگفته نماند که به موازات صرفه جویی، اسلام به کار و تلاش در جهت تأمین نیازمندی های زندگی بسیار توصیه کرده است. به عبارت دیگر، از ترکیب کار و تلاش مداوم و اصولی و رعایت صرفه جویی و قناعت و جلوگیری از اسراف و تبذیر، بهره وری حاصل می شود.

نقش کار در اقتصاد جامعه

اسلام برای کار و تلاش اهمیت بسیار قائل است و مسلمان با این که می داند خدای متعال بر همه انسان ها اتمام حجت کرده است که «ان الله هو الرزاق ذو القوة المتين» همانا خداوند تنها کسی است که روزی دهنده صاحب نیروی محکم است (سوره ذاریات، آیه ۵۸)، اما هرگز از تلاش و معاش دست بر نمی دارد و کار، بزرگ ترین سرمایه دانسته شده است. پیامبر اسلام (ص) در ۱۴۲۶ سال قبل فرموده است: «لا معاش له لامعاد له»، یعنی کسی که معاش ندارد، معاد ندارد. وی هم چنین می فرماید: «ان الله يحب المؤمن بالمحترف» (وسائل الشیعه) خداوند مؤمنی را که به حرفة ای مشغول است، دوست دارد. در حدیث دیگری از پیامبر نقل شده است: «ملعون من القى كلہ على الناس» (کافی، ۷۷/۵) هر کسی بیکار بگردد و سنگینی «اقتصادی» خود را بر دوش مردم بیندازد، معلون است و لعنت خدا شامل اوست. پیامبر

↙
از ترکیب کار و تلاش
مداوم و اصولی و رعایت
صرفه جویی و قناعت و
جلوگیری از اسراف و تبذیر،
بهره وری حاصل
می شود.

کاملًا اصولی و منطقی باشد، نیاز به صرفه جویی نیست، ولی آیا واقعًا چنین است؟ از آن جا که انسان نمی تواند به صورت ماشین عمل کند و همیشه ورودی های انسان با خروجی های عملکرد او یکی نیست، بلکه بسیار متنوع است، پس هرگز بی نیاز از صرفه جویی نمی توانیم زندگی کنیم.

صرفه جویی در اسلام

در فرهنگ اسلامی امر صرفه جویی و حذف اسراف و حیف و میل اموال امری کاملًا بدینه و قطعی است و همگان توصیه به اجرای آن شده اند. زندگانی پیامبر - صلی الله علیه و آله - و امامان معصوم - علیهم السلام - نیز حاکی از صرفه جویی و عدم اسراف و تبذیر است. نکته این جاست که اصل صرفه جویی به عنوان یک امر بدینع و جدید نیست، بلکه اصلی از اصول اسلامی است که همپایی دیگر اصول می باشد، اما در گذر زمان و در مکان های مختلف باشد و ضعف هایی رویه رو بوده است، و الا مسلمان باید امر صرفه جویی و عدم اسراف را سرلوحة زندگی و معاش خود و خانواده اش قرار دهد. پیامبر (ص) می فرماید: «هر که

دین اسلام برای

دست یابی به اقتصاد سالم، بر
کار و تلاش و نیز مدیریت و
برنامه‌ریزی در حفظ اموال
(صرفه جویی و استفاده بهینه
از اموال) تأکید می‌ورزد.

به طور کلی دین اسلام اقتصاد سالم را از شرایط جامعه سالم دانسته و احتیاج را مردود شمرده است. دین اسلام برای دست یابی به اقتصاد سالم، برکار و تلاش و نیز مدیریت و برنامه‌ریزی در حفظ اموال (صرفه جویی و استفاده بهینه از اموال) تأکید می‌ورزد.

منابع صرفه جویی

بحث درباره صرفه جویی با این سؤال آغاز می‌شود که در چه چیزی صرفه جویی کنیم؟ در پاسخ به این سؤال باید بگوییم که صرفه جویی در همه مواد و لوازمی که حفظ و نگهداری آن موجب استفاده بهینه و بعدی از آن می‌شود، لازم و ضروری است. از جمله: برق، آب، گاز، غذا، لباس، وقت، امکانات تحصیلی و... در خانه؛ لباس کار، کفش، کلاه، دستگاه‌ها، مواد اولیه، منابع و ابزار انرژی زا و... در کارخانه‌ها و کاغذ، مصالح ساختمانی، لوازم خاص اداری، کامپیوتر و... در ادارات و به طور کلی هر آن چه نگهداری و حفظ آن به اقتصاد فرد و جامعه کمک می‌کند و در آن تأثیرگذار است. برای این که امر صرفه جویی در جامعه نهادینه و قانون مندد شود لازم است اصول و قواعدی برای صرفه جویی در ادارات و کارخانه‌ها و نهادهای دولتی و خصوصی ترسیم گردد. اما از آن جا که صرفه جویی امری است که تا حد زیادی به باور و عقیده افراد وابسته است، با آموزش و تربیت صحیح، بهتر و بیشتر می‌توان به این مهم دست یافت و افراد را به این حقیقت واقف ساخت که صرفه جویی، در زندگی شخصی و جمعی اثری مثبت و سازنده دارد.

دانشمندان اقتصاد، برای ثروت سه نوع مصرف قائل‌اند:
«ضرورت»، «میل» و «هوس».

«مصارف ضروری»، مصارفی است که نیازمندی‌های اصلی زندگی را تشکیل می‌دهد، از قبیل: خوراک، پوشاش و مانند این‌ها.

«امیال» در مورد مصارفی به کار می‌رود که جنبه نیازمندی‌های اصلی ندارد، ولی نوعی «توسعه در زندگی» و کسب رفاه بیشتر محسوب می‌شود. بالاخره، «هوس» به مصارفی گفته می‌شود که از متن و حاشیه زندگی بیرون است و تنها وسیله ارضای پاره‌ای از خواست‌های غیرمنطقی و غیرعقلانی است. (مکارم

اسلام است که دستان تاول زده کارگر را می‌بوسد و افتخار می‌کند که پیروش برای برآوردن مایحتاج خانواده خود تلاش می‌کند و محتاج کسی نمی‌شود. ایشان حتی می‌فرمایند: «الکاد على عیاله کالمجاهد فی سبل الله» (کافی، ۸۷۵) کسی که خود را برای اداره زندگی اش به مشقت می‌اندازد مانند کسی است که در راه خدا جهاد می‌کند. بدین ترتیب، مکتب اسلام هرگز انسان تن پرور و تبل را مورد عنایت قرار نمی‌دهد و بر کار و تلاش و دست یابی به علوم و فنون توصیه اکید کرده است. اما از سوی دیگر، از حیف و میل دست رنج انسان‌ها ممانعت به عمل آورده و دستور داده است: «و لا توعتوا السفهاء اموالكم التي جعل الله لكم قياماً» اموالتان را به دست سفهاء ندهید، (اموالی) که خداوند آن‌ها را اساس اجتماع قرار داده است. پیامبر (ص) در این باره می‌فرمایند: «ان الله تعالى يحب العبد التقي الغنى الحفي» خداوند بنده پرهیزگار، ثروتمند و مهربان را دوست دارد. نهج الفصاحه، ص ۱۵۲) بنابراین نگرش اسلام به امر اقتصاد، مثبت و سازنده است و هرگز با بیکاری و زهد و ریاضتی که باعث تحمیل مایحتاج فرد به دیگران شود، موفق نیست.

از سوی دیگر، اسلام بی‌برنامگی در اقتصاد را که منجر به احتیاج می‌گردد، منع کرده است. امام علی (ع) می‌فرمایند: «احتج الى من شئت تكن اسيره» محتاج هر که شوی، اسیرش خواهی شد. مقصود این است که احتیاج، انسان را تا حد اسارت و بندگی تنزل می‌دهد، پس نبایست چنان عمل کرد که انسان مسلمان (خلیفه خدا در زمین) به علت مایحتاج زندگی به اسارت و بندگی دیگری در آید.

امر تعلیم و تربیت به طور رایگان و حق مسلم افراد در نظر گرفته شده است.

نقش خانواده در آموزش بهره‌وری و صرفه‌جویی

خانواده، اولین و مهم‌ترین جایگاه شکل‌گیری شخصیت، فرهنگ، اندیشه و اعتقادات فرد است. خانواده ابتدایی ترین آموزشگاه و نهاد اجتماعی است که انسان در آن چگونه زیستن را در دامان مادر و پدر می‌آموزد. کودک و نوجوان در بسیاری از رفتارها و گرایش‌های خود، از قبیل گرایش به شرکت در کارهای خیر و اهمیت دادن به کار و تلاش، وظایف و تکالیف دینی، خوش خلقی، ادب، قناعت، صرفه‌جویی، انفاق و بخشش به فقیران، کمک به مستمندان و... غالباً متأثر از تجارب خوشایند تربیتی در خانه و خانواده است. بنابراین برای آموزش بهره‌وری و صرفه‌جویی به فرزندان، قبل از هر چیز باید والدین و دیگر بزرگسالان خانواده با اصول بهره‌وری و صرفه‌جویی و منابع آن آشنایی پیدا کنند. یعنی پیش از هر چیز خود آنان اند که باید هدف از بهره‌وری، کار بیش تر و با برنامه‌تر و مصرف منابع و ابزار و لوازم را بشناسند و سپس روش‌های مختلف آموزش این امور را به دیگران، بیاموزند. در این صورت والدین و مریبان می‌توانند با استفاده از دانسته‌های خود، از طریق رفتار و گفتار و حتی با بهره‌گیری از وسائل و ابزارهای آموزشی و تربیتی، اصول بهره‌وری و صرفه‌جویی را به فرزندان و دانش آموزان خود آنکنند.

از آن جا که بهره‌وری، کار و تلاش، صرفه‌جویی و ازین نبردن اموال، اموری فطری است، می‌توان با کمک گرفتن از فطرت انسان، فرزند را به رعایت اموال ترغیب کرد و او را به حفظ و به اندازه به کار بردن وسائل مورد نیازش عادت داد. و این مهم بهتر و بیش تراز همه، توسط مادران انجام می‌گیرد. هرگاه کودک و نوجوان در هنگام کار و تلاش، کمک به فقر، رعایت انصاف در به کارگیری نعمات الهی و صرفه‌جویی و عدم حیف و میل وسائل خانواده، مورد تشویق والدین و

آمار نشان می‌دهد که متأسفانه بیشتر ثروت و سرمایه‌های ملت ما و بسیاری از کشورهای دیگر در دو قسمت اخیر مصرف می‌شود که کمتر به مصارف ضروری اختصاص می‌باید.

در نهایت باید گفت مردمی که صرفه‌جویی را پیش خود کرده‌اند از پرداختن به امیال و هوس هایشان کاسته‌اند، اما مردمی که بهره‌وری را هدف خود قرار داده‌اند، برای استفاده از ثروت‌ها و منابع سرشار الهی برنامه‌ریزی اصولی کرده‌اند، نه این که خود را محروم کنند. پس بهره‌وری در پله‌هایی فراتر از صرفه‌جویی قرار دارد.

برای این که مفهوم واقعی بهره‌وری در فرهنگ خانواده و جامعه ما رواج و اشاعه پیدا کند، قبل از هر چیز باید به بحث تعلیم و تربیت پردازیم و آن گاه به شیوه‌های به کارگیری آن در خانواده و جامعه اشاره کنیم.

مفهوم تعلیم و تربیت

تعلیم از ریشه علم و به مفهوم آموختن، دانش آموختن و یاددادن است که در فارسی واژه آموزش به جای آن به کار می‌رود و به مفهوم یاددادن، علم آموختن و آموختن و آموزانیدن است.

تربیت عبارت است از فراهم کردن زمینه‌ها و عوامل برای شکوفا کردن استعدادهای بالقوه انسان در جهت مطلوب. (استاد مطهری، ص ۵۶ و ۵۷)

پرورش نیز که هم معنی تربیت می‌باشد، عبارت است از: «جریانی منظم و مستمر که هدف آن کمک به رشد جسمانی، شناختی، روانی، اخلاقی و اجتماعی، یا به طور کلی رشد شخصیت پرورش پایاندهای در جهت کسب هنگارهای مورد پذیرش جامعه و نیز کمک به شکوفاشدن استعدادهای آن هاست.» (سیف، ص ۱۲)

تعلیم و تربیت در اسلام و سایر مکاتب و ادیان بسیار حائز اهمیت است و در قوانین بسیاری از کشورهای جهان

برای آموزش بهره‌وری و صرفه‌جویی به فرزندان، قبل از هر چیز باید والدین و دیگر بزرگسالان خانواده با اصول بهره‌وری و صرفه‌جویی و منابع آن آشنایی پیدا کنند.

یک از آن‌ها، به ویژه معلمان، می‌توانند به عنوان الگوهای مطلوب در شکل‌گیری ابعاد مختلف شخصیت دانش‌آموزان و ارج نهادن به کار و جدیت در کار، برنامه داشتن، ذوق و سلیقه، نحوه قناعت و صرفه‌جویی در بیت‌المال، تأثیرگذار باشند.

محیط اجتماعی

محیط اجتماع شامل انسان‌ها، روابط، عوامل ارتباطی، فرهنگی، مذهبی، سیاسی، اقتصادی و... است. اعضای خانواده با حضور در عرصه‌های مختلف اجتماعی نیز می‌توانند بارفتاب و گفتار خود نقش تربیتی صحیحی در زمینه بهره‌وری، صرفه‌جویی و قناعت ایفا کنند.

نکته پایانی این است که پدر و مادر در عین خوش خلقی و مهربانی باید در همه امور تربیتی از جمله در زمینه چنان با برنامه و مقتضد باریاورند که کار و تلاش مبتنی بر برنامه، در زندگی روزانه آنان متجلی باشد و در صرفه‌جویی و رعایت بیت‌المال نیز چنان فرزندان خود را توجیه و تربیت کنند که آن‌ها حفظ اموال عمومی کشور را حفظ سرمایه‌های شخصی خود بدانند. به امید روزی که ملتی پرکار، با برنامه، مدیر و صرفه‌جو داشته باشیم.

ان شاء الله

منابع:

- معین، محمد: فرهنگ فارسی، صفحه ۱۳۹۴.

- نهج البلاغه، تحقیق صحیح صالح، نامه ۲۱.

- رهنمودهای مقام معظم رهبری در پیام نوروزی سال ۱۳۷۵.

- رساله نوین امام خمینی، برگرفته از تحریر الوسیله امام خمینی در مسائل اقتصادی، عبدالکریم شیرازی، ص ۲۰.

- ابراهیم حسن، حسن: تاریخ اسلام، چاپ مصر، ۱۹۶۴.

- نهج الفصاحه

- قرآن کریم

- وسائل الشیعه

- مکارم شیرازی، ناصر: اسرار عقب ماندگی شرق.

- شهید مطهری، مرتضی: تعلیم و تربیت در اسلام.

- فایضی، علی و آشتیانی، محسن: مبانی تربیت و اخلاق اسلامی.

- سیف، علی‌اکبر: روان‌شناسی پژوهشی

- مکارم الاخلاق

- تفسیر المیزان، جلد سوم

- اصول کافی، جلد پنجم

دیگر اطرافیان قرار گیرند، انجام کلیه امور خیر آن‌ها را به آرامش و آسایشی می‌رساند که همواره طالب آن می‌شوند.

صرفه‌جویی و نقش والدین در برابر هم

والدین، دو عضو اساسی خانواده‌اند و در همه امور خانواده نقشی مهم ایفا می‌کنند. از آن جا که زوجین از هم‌دیگر اثر می‌پذیرند، هر یک از آن دو می‌تواند به عنوان یک همسر پرکار، با برنامه، مقتضد و صرفه‌جو نمونه‌ای کامل و بارز از رعایت اموال باشد و همسرش را نیز تحت تأثیر قرار دهد. به بیان دیگر، زنان و مردان با انجام رفتارهای مقتضدانه می‌توانند همسرانشان را به این امر خوشبین و علاقه‌مند سازند. یعنی باید هم به طور لفظی و هم عملی به این مهم پردازند.

نقش والدین در مقابل دوستان و اطرافیان

یکی از وظایفی که پدران و مادران می‌توانند در خصوص بهره‌وری و صرفه‌جویی بر عهده بگیرند، آموزش غیرمستقیم این امر به خویشاوندان، دوستان و اطرافیان است. یعنی در نشست‌ها، مجالس عروسی، مهمانی‌ها و گردش‌ها چنان عمل کنند که از جهت ارزش‌گذاری برای بهره‌وری و صرفه‌جویی، بر دیگران تأثیر بگذارند. برای مثال، هرگز بیکاری، بی‌ برنامگی، اسراف و زیاده‌روی در خوردن، پوشیدن، مصارف مختلف آب، برق، گاز، تلفن و... را تشویق نکنند و بالعکس افتخار کنند که افرادی پرکار و صرفه‌جویند و از بیکاری و اسراف جلوگیری می‌کنند. والدین می‌توانند در عمل هم نشان دهند که کار زیاد و از سویی قناعت و صرفه‌جویی چه نقش مثبتی در اقتصاد زندگی شان داشته است. هم چنین در محل کارشان از امکانات بیت‌المال و نیز ابزار و لوازم شخصی استفاده بهینه کنند و از اسراف بپرهیزنند و از دیگران نیز بخواهند نعمت‌های الهی را دور نریزند.

محیط‌های آموزشی

به طور کلی محیط‌های آموزشی، از جمله مدارس، از عوامل مهم تربیت و پرورش به شمار می‌آیند و در تکوین شخصیت و خصیصه‌های کودکان نقشی مؤثر دارند. در فضای مدرسه عناصر گوناگونی از قبیل مدیر، ناظم، معلم، مسئول تربیتی، مستخدم و همکلاسی‌ها حضور دارند که هر